

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1805/2019
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Рикић, адвокат из ..., против противника предлагача ВВ из ..., чији је пуномоћник Радивој Јовић, адвокат из ..., ради развргнућа имовинске заједнице, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 396/18 од 30.10.2018. године, на седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 396/18 од 30.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 396/18 од 30.10.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Р1 198/2017 од 28.11.2017. године, ставом првим изреке, одређен је наставак поступка у овој правној ствари који је прекинут решењем првостепеног суда Р1 1/14 од 07.10.2016.године, као и да ће се поступак водити под новим бројем Р1 198/17. Ставом другим изреке, одређено је да се предлог предлагача од 31.12.2013.године сматра повученим, те је овај ванпарнични поступак обустављен. Ставом трећим изреке, обавезан је предлагач да надокнади трошкове поступка противнику предлагача у износу од 293.500,00 динара, док је са вишком захтева преко досуђеног износа противник предлагача одбијен.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 396/18 од 30.10.2018. године, ставом првим изреке, жалба предлагача је делимично усвојена, па је првостепено решење преиначено у ставу трећем изреке, тако што је обавезан предлагач да противнику предлагача на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 277.000,00 динара уместо досуђеног износа од 293.500,00 динара, док је у преосталом делу жалба предлагача одбијена, а првостепено решење у побијаном непреиначеном делу потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП

Противник предлагача је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије предлагача не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, већ се наводи ревизије односе на оцену доказа и утврђено чињенично стање, док су нижестепене одлуке донете уз одговарајућу примену материјалног права, а уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је на други начин одлучено у погледу истог или сличног чињеничног и правног односа, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе, па имајући ово у виду, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1., 2. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према чл. 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев (предлог) не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби (предлогу) и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. у вези члана 35. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 95/18), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о ванпарничном поступку по предлогу за развргнуће имовинске заједнице, у коме се као вредност

предмета поступка узима износ од 15.000,00 динара - применом члана 28. Закона о судским таксама, а што представља динарску противвредност износа који не прелази 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић